

ΝΙΚΟΛΑΚΗΣ

(Αυτοκριαγραφία)

«Οι συμβουλευταί μου και συνάδελφοί μου! η προπαίδειά μου, η άτατροφή μου, αι ξανθαί μου τρίχες, τὰ χονδρά μου χείλη, η γραφικοτάτη πίσω μου καμπύλη κι' όλα μου εν γένει δείχνουν φανερώς, ότι εγεννήθην ρήτωρ βροντερός!...



«Όταν ανεβαίνω στής Βουλής τὸ βήμα καθ' αντίπαλό μου θὰ τὸν κάμω θρίμμα... κι' όταν θὰ κατέβω, ἔπου κι' ἄν περάσω κάτι τι θ' ἀκούσω, εἶδος κόντρα μπάσοο... τέλος ὅ,τι κάμω δείχνει φανερώς, ότι εγεννήθην ρήτωρ βροντερός...»

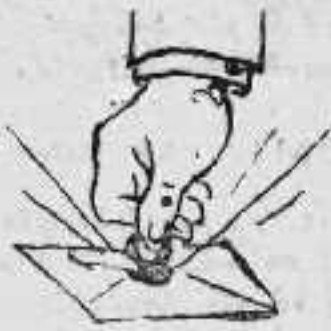


Τρυφερό με λένε και λεπτό καμπόσοι, γιατί στή μορφή μου ἔχω γλύκα τόση... μερικοί Δαντόνα, Ροβεσπιέρο ἄλλοι και πολλοὶ πῶς ἔχω τοῦ Σαίτ-Ζούστ κερτάλι... ἀλλὰ πάντα ταῦτα δείχνουν φανερώς, ότι εγεννήθην ρήτωρ βροντερός...»



«Ότι κάτι θάμουν και πῶς εἶμαι κάτι τοῦτο τὸ φωνάζουν ἄνθρωποι βαρβάτοι!... κι' όταν μ' ἐφοβήθη και αὐτὸς ὁ Τάκης, "Ἄχ! Σαίτ-Ζούστ δὲν εἶμαι, εἶμαι Σαίτ-Ζουστάκης... Καὶ τὸ Σαίτ-Ζουστάκης δείχνει φανερώς, ότι εγεννήθην ρήτωρ βροντερός;»

Κενερίκις.



Τ Α Κ - Τ Α Κ

Κωμωδία φανταστικὴ τῆς ὁποίας ἥρωες εἶνε ὁ ΒΟΥΛΠΙΩΤΗΣ και ὁ ΤΑΚΗΣ.

ΠΡΑΞΙΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸ γραφεῖον τοῦ Βουλπιώτη. Ἐπιστρέφας ἐκ τῆς Βουλῆς εὐρίσκειται ἐξηκλωμένος ἐπὶ ἀνακλιντροῦ και βεβοησμένος εἰς βαθείας σκέψεις. Μόνον διακεκομμένοι φράσεις του ἀκούονται και τὸ ἔκκρι- μὲς τοῦ ὀρολογίου τὸ ὁποῖον εὐκρινῶς ἐκφέρει τὸν ρυθμικὸν κρότον τὰκ- τὰκ, τὰκ-τὰκ, τὰκ-τὰκ.)

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΒΟΥΛΠΙΩΤΗΣ (ἡμισυγερόμενος)

Οὐδέποτε τὸ ἤλπίζον... Αὐτὸς ὁ βρωμερὸς Σαίτ Ζούστ μου τὰ κάνει ὅλα... Πρέπει λέγουν νὰ παραιτηθῶ και διατί; διότι ἔδωκα χάριν εἰς τὸν Τάκη, τὸν ἥσυχον αὐ- τὸν ἄνθρωπον ὅστις τοσαῦτα προσέφερεν ἀγαθὰ εἰς τὴν κοινωνίαν. Ἄλλως τε τί βγαίνει με μίαν χάριτα! Ἐ- πρεπε ν' ἀρνηθῶ τὴν χάριν αὐτὴν, ἀφοῦ ἦτο πολιτικὴ

ἀνάγκη; Ὅλα αὐτὰ μοῦ τὰ κάνει ὁ Δούνης τῶν Ἀθη- νῶν, ὁ πιθηκο-Δούνης με τὸν Χρόνος, τὸ ρυπαρὸν και δυσώδες αὐτὸ φύλλον.

(Ὁ Χρόνος τοῦ ἐνθυμίζει: νὰ ἴδῃ τι ὥρα εἶνε προσηλάνει τοὺς ὀφθαλμοὺς του ἐπὶ τοῦ ὀρολογίου και προσπαθεῖ ν' ἀκούσῃ τι. Ἀκούεται μόνον ὁ ἔρ- ρυθμος κρότος τοῦ ἔκκριμοῦς τὰκ-τὰκ, τὰκ-τὰκ...)

Τί συμβαίνει λοιπόν; Τὰ πάντα ἐναντίον μου; Παντα- χοῦ τὸ ὄνομα τοῦ Τάκη; Καὶ αὐτὰ τὰ εἴψυχα ἀκόμη μοὶ λέγουσι διὰ τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν; Πρέπει νά... (Κρούει τὸν κώδωνα και ἐμφανίζεται ὁ κλητὴρ τοῦ ὑπουργείου).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΒΟΥΛΠΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΚΛΗΤΗΡ

ΒΟΥΛΠ. Αὐθωρεὶ νὰ πάρῃς τὸ ὀρολόγιον αὐτὸ και νὰ τὸ πετάξῃς ἔξω. Ἀκούεις; και μετὰ ταῦτα νὰ ἐπα- νέλθῃς.

(Ἐκτελοῦνται αἱ διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργοῦ).

ΚΛΗΤ. Διατάξετε, κύριε Ὑπουργέ.

ΒΟΥΛΠ. Εἶσαι ὁ νέος κλητὴρ; Πῶς λέγεσαι;

ΚΛΗΤ. Παναγιωτάκης βρωμερόν.

ΒΟΥΛΠ. Ἄθλιε πῶς τολμᾷ; νὰ λέγεσαι οὕτω; Ἐξελθε ταχέως ὄργανον τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

ΚΛΗΤ. Εἶμαι ἐκεῖνος ποῦ σὰς σύστησεν ὁ κ. Τακητζῆς.

ΒΟΥΛΠ. Ἐπιμένεις. Ἄθλιε, γκρεμίσου ἀπ' ἐμπρός μου... ὁ Τακητζῆς... Παναγιωτάκης... ὦ τῆς φοβερᾶς καταδιώ- ξεως!.. Βεβαίως αὐτὸς ὁ Σαίτ Ζούστ τὰ προπαρεσκεύασε διὰ νὰ δώσω τὴν παραίτησίν μου, ἀλλ' ὄχι... ποτὲ δὲν θὰ παραιτηθῶ.

(Ὁ κλητὴρ ἐξέρχεται ἔντρομος και εἰσέρχεται εἰς τῶν Τμηματάρχων).

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΒΟΥΛΠΙΩΤΗΣ ΚΑΙ ΤΜΗΜΑΤΑΡΧΗΣ

ΤΜΗΜ. Κύριε Ὑπουργέ, ἡ ὑπηρεσία χωλαίνει ἔνεκα τῆς ὀλιγωρίας τῶν ὑπαλλήλων πολλοὶ χάρις εἰς τὰ μέσα...

ΒΟΥΛΠ. Χάρις! πρὸς Θεοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ δώσω δὲν βλέπετε τί φλυαροῦν εἰς τὴν Βουλὴν... τί θόρυβος γί- νεται...

ΤΜΗΜ. Δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ. Λέγω, ὅτι πολλοὶ τῶν ὑπαλλήλων ἔνεκα τῶν μέσων τὰ ὁποῖα διαθέτουσι παραβλέπουν τὴν ὑπηρεσίαν και ὁ χρόνος ἐπήγει...

ΒΟΥΛΠ. Ὁ χρόνος... τῶν Ἀθηναίων ὦ! τὸν ἀχρεῖον πρέ- πει νὰ τιμωρηθῇ αὐτὸς ὁ μωρὸς Δούνης ὁ ἀνόητος...

ΤΜΗΜ. Δὲν πρόκειται, κύριε Ὑπουργέ, περὶ τοῦ Δούνη αὐτὸς δὲν εἶνε ὑπάλληλός μας πρόκειται περὶ τοῦ ὑπο- γραμματέως Τάκη Ἀγαπόδον ὁ ὁποῖος...

ΒΟΥΛΠ. Μὴ πρὸς Θεοῦ, κύριε Τμηματάρχα, ἀρκετὰ ἀ- κούω εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ὄνομα αὐτά, μὴ δὲν θέλω...

ΤΜΗΜ. Κύριε Ὑπουργέ, εἶνε ἀδιόρθωτος τὸν ἐτιμώρησα ἐπτάκις ἢ ὀκτάκις, ἀλλ' αὐτὸς...

ΒΟΥΛΠ. Φύγε και σὺ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὄργανον, ἀ- νάξιε τῆς εὐνοίας μου.

ΤΜΗΜ. Μὰ Κύριε Ὑπουργέ...

ΒΟΥΛΠ. (τρέχων ἀνω-κάτω). Φύγε σοῦ λέγω, φύγε δὲν θέλω ν' ἀκούσω τίποτε... Ἄχ Τάκη, Τάκη, Τάκη.

(Πίπτει ἡ ἀλαλία και ὁ Βουλπιώτης).

Τσοπανάιος